

REZOLUCJA ⁽¹⁾**w sprawie wyzwań, potencjału i nowego zaangażowania we współpracę w dziedzinie efektywności energetycznej i odnawialnych źródeł energii w ramach Partnerstwa Wschodniego**

(2015/C 315/03)

ZGROMADZENIE PARLAMENTARNE EURONEST,

- uwzględniając akt ustanawiający Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest z dnia 3 maja 2011 r.,
- uwzględniając wspólną deklarację ze szczytu Partnerstwa Wschodniego, który odbył się w Wilnie w dniach 28–29 listopada 2013 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dnia 24 października 2014 r. na temat ram polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030,
- uwzględniając decyzje podjęte na konferencji ONZ poświęconej zmianom klimatu, która odbyła się w Warszawie w dniach 11–22 listopada 2013 r.,
- uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 5 lutego 2014 r. w sprawie ram polityki w zakresie klimatu i energii do roku 2030 ⁽²⁾,
- uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie bieżących wyzwań i szans związanych z energią odnawialną na europejskim wewnętrznym rynku energii ⁽³⁾,
- uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2013 r. w sprawie planu działania w zakresie energii do roku 2050 – przyszłość z energią ⁽⁴⁾,
- uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 12 czerwca 2012 r. w sprawie nawiązania współpracy w zakresie polityki energetycznej z partnerami spoza UE: podejście strategiczne do bezpiecznych, zrównoważonych i konkurencyjnych dostaw energii ⁽⁵⁾,
- uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 26 listopada 2014 r. w sprawie konferencji ONZ w sprawie zmiany klimatu w Limie, nawołującej do wyznaczenia wiążącego celu zwiększenia efektywności energetycznej o 40 %, zgodnie z badaniami dotyczącymi potencjału opłacalnych oszczędności energii ⁽⁶⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 23 lipca 2014 r. zatytułowany „Efektywność energetyczna i jej wkład w bezpieczeństwo energetyczne a ramy polityczne dotyczące klimatu i energii do roku 2030” (COM(2014) 520),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 22 stycznia 2014 r. zatytułowany „Ramy polityczne na okres 2020–2030 dotyczące klimatu i energii” (COM(2014) 15),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 8 marca 2011 r. zatytułowany „Plan działania prowadzący do przejścia na konkurencyjną gospodarkę niskoemisyjną do 2050 r.” (COM(2011) 112),
- uwzględniając dyrektywę 2012/27/UE w sprawie efektywności energetycznej,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającą i w następstwie uchylającą dyrektywę 2001/77/WE oraz 2003/30/WE,

⁽¹⁾ Przyjęta dnia 17 marca 2015 r. w Erywaniu, Armenia.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0094.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0201.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0088.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0238.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2014)0063.

- uwzględniając krajowe dokumenty strategiczne Armenii, Azerbejdżanu, Białorusi, Gruzji, Mołdawii i Ukrainy w dziedzinie energii dotyczące okresu do roku 2020 i 2030,
 - uwzględniając główne cele na okres 2014–2017 oraz program prac Partnerstwa Wschodniego: Platforma 3 – bezpieczeństwo energetyczne,
 - uwzględniając ustanowienie wschodnioeuropejskiego partnerstwa na rzecz efektywności energetycznej i środowiska (E5P) w 2009 r.,
 - uwzględniając sprawozdanie roczne z 2013 r. na temat działalności Wspólnoty Energetycznej dla Parlamentu Europejskiego i parlamentów narodowych oraz sprawozdanie roczne z dnia 24 września 2014 r. na temat działalności Wspólnoty Energetycznej w 2014 r.,
- A. mając na uwadze, że światowe zapotrzebowanie na energię stale rośnie, w tempie porównywalnym z tempem wzrostu ludności, rozszerzania działalności człowieka i rozwoju technologii, co skutkuje zaostrzeniem globalnej konkurencji w odniesieniu do zasobów paliw kopalnych, a w konsekwencji zagrożeniem dla dostaw energii w krajach o najuboższej gospodarce;
- B. mając na uwadze, że niepokoje wywołane przez zmiany klimatu, rosnące zapotrzebowanie na energię oraz niepewność na światowych rynkach ropy i gazu, wywołujące zarówno w krajach producentów, jak i konsumentów refleksje na temat konieczności opracowania wzajemnie korzystnej strategii przekształcenia sektorów energetycznych w sektory niskoemisyjne, znalezienia nowego punktu równowagi między różnymi źródłami energii, zapewnienia niezawodnych, bezpiecznych dostaw i ograniczenia zużycia energii;
- C. mając na uwadze, że zużycie energii ma się zwiększyć w regionie Europy Wschodniej szybciej niż średnio w UE, w ramach ogólnej tendencji towarzyszącej rozwojowi społeczno-gospodarczemu tego regionu; mając na uwadze, że kraje partnerskie Europy Wschodniej charakteryzują się trzy razy większą energochłonnością niż średnie państwo członkowskie UE, a ich możliwości w kierunku poprawy efektywności energetycznej są niewykorzystane w olbrzymim stopniu;
- D. mając na uwadze, że w interesie gospodarczym, społecznym i ekologicznym UE i krajów partnerskich Europy Wschodniej jest dlatego ograniczenie emisji dwutlenku węgla pochodzących z zastosowania paliw kopalnych, rozwijanie alternatywnych, opłacalnych źródeł energii oraz zwiększanie efektywności energetycznej;
- E. mając na uwadze, że regionalny dialog dotyczący polityki energetycznej w ramach Partnerstwa Wschodniego w ostatnich latach nasilił się i obejmuje konwergencję rynków energii, dywersyfikację dostaw energii i tranzytu oraz rozwój zrównoważonych źródeł energii, a także infrastruktury będącej przedmiotem wspólnego i regionalnego zainteresowania;
- F. mając na uwadze, że na konferencji ONZ poświęconej zmianom klimatu w Warszawie w listopadzie 2013 r. poczyniono istotny krok na drodze do osiągnięcia powszechnego porozumienia w sprawie klimatu w 2015 r., opartego w szczególności na polityce i środkach związanych z ograniczeniem emisji dwutlenku węgla w systemach energetycznych;
- G. mając na uwadze, że środki oszczędności energii i efektywności energetycznej, wraz z większym zastosowaniem odnawialnych źródeł energii, również przyczynią się do ograniczenia różnych form zależności energetycznej, w tym finansowej czy technologicznej lub zależności paliwowej w sektorach jądrowym i kopalnianym bądź dotyczącej pozyskiwania i własności strategicznej infrastruktury energetycznej oraz inwestycji w projekty energetyczne przez niewiarygodne strony trzecie w UE i krajach partnerskich Europy Wschodniej;
- H. mając na uwadze, że rosnący udział odnawialnych źródeł energii może prowadzić do znacznych oszczędności kosztów, jak odnotowano w zewnętrznych rozrachunkach UE za ostatnie lata (zmniejszenie o 30 mld EUR w 2012 r.);
- I. mając na uwadze, że gorszy stan sektora budownictwa mieszkalnego, a także infrastruktury przesyłu i dystrybucji energii pochodzącej z wcześniejszych okresów stwarza poważne wyzwania pod względem efektywności energetycznej i oszczędności energii w wielu krajach UE oraz krajach partnerskich Europy Wschodniej;
- J. mając na uwadze, że UE przyjęła ramy polityki klimatyczno-energetycznej do 2030 r., ustalając szereg celów, a mianowicie ograniczenie emisji gazów cieplarnianych o 40 % w stosunku do poziomów z 1990 r., zwiększenie udziału energii odnawialnych w ogólnym zużyciu do 27 % oraz zwiększenie efektywności energetycznej o co najmniej 27 % w porównaniu z prognozami do 2030 r.;

- K. mając na uwadze, że pełne wdrożenie bieżącego, jak również drugiego pakietu klimatyczno-energetycznego oraz dalszego ustawodawstwa UE w dziedzinie efektywności energetycznej stanowi obowiązek wszystkich państw członkowskich UE, a to samo ma zastosowanie do krajów partnerskich Europy Wschodniej w zakresie ustawodawstwa transponowanego; mając na uwadze, że brak właściwej i terminowej transpozycji może zagrażać bezpieczeństwu poszczególnych państw członkowskich UE lub UE i krajom partnerskim Europy Wschodniej jako całości;
- L. mając na uwadze, że w 2009 r. UE przyjęła dyrektywę w sprawie energii odnawialnej, ustanawiającą obowiązkowe cele krajowe, które mają być osiągnięte przez propagowanie stosowania energii odnawialnej; mając na uwadze, że w 2012 r. UE przyjęła następnie dyrektywę w sprawie efektywności energetycznej, na podstawie której państwa członkowskie muszą przyjąć wiążące środki w zakresie oszczędności energii, w szczególności zobowiązania dotyczące corocznej modernizacji 3 % budynków rządowych, a w wypadku firm energetycznych – dotyczące ograniczenia zużycia energii na poziomie konsumenckim;
- M. mając na uwadze, że kraje partnerskie Europy Wschodniej przystąpiły do przyjęcia i wdrażania ram politycznych oraz prawnych w zakresie źródeł energii odnawialnej oraz oszczędności energii, w tym przez stosunki umowne z niektórymi z nich, ujęte w Traktacie o Wspólnocie Energetycznej; mając na uwadze, że ich poczynania są jednak utrudnione przez niedostateczne monitorowanie oraz możliwości techniczne, a także przez brak inwestycji oraz instrumentów do ich wdrożenia;
- N. mając na uwadze, że Armenia, Gruzja i Mołdawia przystąpiły w 2013 r. do wschodnioeuropejskiego partnerstwa na rzecz efektywności energetycznej i środowiska (E5P), które najpierw ustanowiono z Ukrainą i którego celem jest propagowanie efektywności energetycznej i inwestycji ekologicznych w krajach Partnerstwa Wschodniego;
- O. mając na uwadze, że chociaż światowy kryzys gospodarczy wywarł negatywny wpływ na inwestycje w oszczędność energii i odnawialne źródła energii, międzynarodowe instytucje finansowe nadal odgrywają znaczącą rolę przez pozyskiwanie funduszy krajowych i kredytów na inwestycje w zrównoważone wykorzystanie energii oraz rozwój odnawialnych źródeł energii;
- P. mając na uwadze, że w momencie kształtowania odpowiedniej polityki, która nakłada obowiązki związane z zapewnianiem efektywności energetycznej w sektorach przemysłowych, rozwijaniem odnawialnych źródeł energii oraz włączaniem ich do krajowego koszyka energetycznego, UE i kraje partnerskie Europy Wschodniej muszą uwzględnić ogólną konkurencyjność ich gospodarek oraz sektorów energetycznych;
- Q. mając na uwadze, że Ukraina i Mołdawia przystąpiły do Wspólnoty Energetycznej w 2011 r. i były zobowiązane do transponowania do prawa krajowego, między innymi, dyrektywy w sprawie charakterystyki energetycznej budynków (do dnia 30 września 2012 r.), dyrektywy w sprawie etykiet efektywności energetycznej (do końca 2011 r.), dyrektywy w sprawie usług energetycznych (do końca 2011 r.) oraz dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii (do końca 2013 r.); mając na uwadze, że Gruzja prowadzi negocjacje dotyczące nadania jej statusu pełnoprawnego członka Wspólnoty Energetycznej w 2015 r.,

Osiągnięcie postępu oraz realizacja wyników zastosowania energii odnawialnej i efektywności energetycznej

1. podziela pogląd uczestników szczytu Partnerstwa Wschodniego w Wilnie na temat strategicznego znaczenia i potrzeby ściślejszej współpracy w dziedzinach ochrony środowiska i zmian klimatu jako priorytetów działań; z zadowoleniem przyjmuje zaangażowanie uczestników szczytu w wypracowanie nowego powszechnego porozumienia w sprawie klimatu z myślą o jego przyjęciu na konferencji ONZ poświęconej zmianom klimatu w Paryżu w 2015 r.; podkreśla wspólny interes w zacieśnianiu obopólnej i wielostronnej współpracy z Partnerstwem Wschodnim w dziedzinie energetyki na rzecz realizacji celów polityki klimatycznej;
2. z zadowoleniem przyjmuje postępowanie wynikające z obrad na szczycie w Wilnie i wzywa uczestników szczytu, który ma się odbyć w Rydze w maju 2015 r., do podjęcia dalszych kroków na rzecz współpracy dotyczącej energetyki w ramach Partnerstwa Wschodniego; ubolewa, że Federacja Rosyjska wykorzystywała w szczególnych przypadkach dwustronny obrót energią jako instrument nacisku politycznego; podkreśla, że potrzebny jest dalszy rozwój współpracy między UE a jej partnerami w celu zwiększenia wzajemnego bezpieczeństwa energetycznego i zapewnienia większej niezależności oraz odporności na zewnętrzne naciski;
3. podkreśla znaczenie, jakie ma nadanie priorytetu osiągnięciu postępu w rozwijaniu energii odnawialnych i efektywności energetycznej z zamiarem przejścia na niskoemisyjne systemy energii, ograniczenia ryzyka stwarzanego przez zmiany klimatu oraz propagowania bezpiecznej, zrównoważonej i przystępnej cenowo energii z korzyścią dla gospodarki i obywateli;

4. podkreśla, że istniejąca, starzejąca się infrastruktura, „brakujące ogniwa” i wyższy udział odnawialnych źródeł w produkcji energii oraz konsumpcji wskazują łącznie na potrzebę prowadzenia inwestycji na dużą skalę w rozwijanie odpowiedniej infrastruktury przesyłu i magazynowania energii elektrycznej; wzywa UE i kraje partnerskie Europy Wschodniej do zacieśnienia regionalnej współpracy oraz modernizacji sieci energetycznych, w szczególności przez rozwój i propagowanie „sieci inteligentnych” oraz budowę nowej infrastruktury połączeń wzajemnych i transgranicznych; podkreśla, że te inwestycje mają być uzupełnione o środki stymulujące zmiany zachowania, oszczędności energii i silne wsparcie konsumentów, uwydatniając korzyści wynikające z przejścia z paliw kopalnych na odnawialne źródła energii, w szczególności w ciepłownictwie; podkreśla także znaczenie rozwijania internetowej sieci szkieletowej w celu obsługi sieci inteligentnych, jak też zapewniania bezpieczeństwa cybernetycznego krytycznej infrastruktury;
5. zauważa, że pewne odnawialne źródła energii mają charakter okresowy, i uznaje, że w tym względzie im bardziej wszechobecne są sieci energetyczne, tym bardziej można eksploatować odległe źródła energii, dzięki czemu możliwe jest osiągnięcie równowagi dotyczącej wytwarzania czy niedostępności obiektów energii odnawialnej;
6. podkreśla rolę efektywności energetycznej budynków i znaczenie modernizacji budynków nieefektywnych energetycznie w ramach partnerstwa z UE w celu zmaksymalizowania efektywności energetycznej;
7. uważa, że rozwój energii odnawialnej powinien iść w parze ze wsparciem możliwości magazynowania oraz elastycznych rezerwowych zdolności zasilania, a także podkreśla potrzebę wprowadzenia skutecznych środków efektywności energetycznej w celu zapewnienia dostaw energii elektrycznej w okresach szczytowego zapotrzebowania; zachęca UE i kraje partnerskie Europy Wschodniej do wspierania oraz ułatwiania nawiązywania nowych partnerstw w celu transferu technologii w dziedzinach zarządzania popytem, sieci inteligentnych oraz technologii magazynowania; wzywa do usprawnienia współpracy między UE i krajami partnerskimi w ramach wspólnego wysiłku skierowanego na przeciwdziałanie wszelkim atakom na krytyczną infrastrukturę;
8. podkreśla problemy z gazyfikacją, z którymi zmagają się społeczności wiejskie w krajach partnerskich Europy Wschodniej, ponieważ obecnie te społeczności nadal są zależne od zasobów naturalnych pozyskiwanych w lasach, czego skutkiem jest masowe wylesianie oraz degradacja lasów na skalę, która odpowiada około jednej piątej wszystkich emisji wytwarzanych przez człowieka;
9. zaleca, aby UE i kraje partnerskie Europy Wschodniej wsparły i przetestowały lokalne, zdecentralizowane wytwarzanie energii odnawialnej oraz sieci dystrybucji, dzięki czemu mogą wypracować bardziej odporny, zrównoważony i demokratyczny system energetyczny, poprawić bezpieczeństwo energetyczne, stworzyć możliwości rynkowe oraz zaspokoić potrzeby miejscowych społeczności i rynków;
10. wzywa państwa członkowskie UE oraz ich partnerów do zwiększenia zakresu poszukiwania możliwości współpracy w dziedzinie alternatywnych źródeł energii z prywatnymi inwestorami w zakresie wydobywania gazu z łupków bogatych w substancje organiczne, dzięki czemu kraje zależne od przywozu energii będą mogły łatwiej przeciwstawić się zewnętrznym naciskom politycznym;
11. podkreśla, że możliwości oszczędzania energii dotyczą wszystkich sektorów gospodarki, w tym przemysłu, rolnictwa, budownictwa (w szczególności w odniesieniu do wysokiego poziomu nieefektywności energetycznej budynków mieszkalnych), transportu i usług; uważa, że postęp w kierunku osiągnięcia efektywności energetycznej musi opierać się na decyzjach dotyczących skutecznego wdrażania środków finansowanych w sposób przemyślany, w złożonym łańcuchu zainteresowanych stron, od decydentów przez wytwórców energii do indywidualnych konsumentów;
12. podkreśla, że przestawienie się na bardziej efektywną energetycznie gospodarkę powinno również doprowadzić do szybszej popularyzacji innowacyjnych rozwiązań technologicznych oraz poprawy konkurencyjności przemysłu, a jednocześnie pobudzenia wzrostu gospodarczego i tworzenia wysokiej jakości miejsc pracy w sektorach związanych z efektywnością energetyczną;
13. podkreśla, że polityka efektywności energetycznej powinna być oparta na szczegółowych analizach zużycia energii, rynków i technologii oraz określaniu sektorów i możliwości, w których podejmowane działania mogą przynieść największą poprawę; wzywa zatem państwa członkowskie UE i kraje partnerskie Europy Wschodniej, aby kształtowały politykę efektywności energetycznej, traktując priorytetowo usuwanie barier inwestycyjnych, stopniowo ustalając i wdrażając normy efektywności we wszystkich sektorach energochłonnych, w tym w przemyśle, podnosząc podatki na najbardziej nieefektywne produkty i sprzęt, dla których istnieją mniej energochłonne alternatywy, oraz tworząc modele finansowania dostępne dla prywatnych gospodarstw domowych;

14. podkreśla znaczenie realizacji projektów centralnego ogrzewania w krajach partnerskich Europy Wschodniej, z zapewnieniem, by w każdym projekcie budowy lub modernizacji priorytetem była efektywność energetyczna;

Zapewnianie prawidłowych warunków ramowych zrównoważonego rozwoju energii odnawialnej oraz stymulowania efektywności energetycznej

15. wspiera cele zwiększania w społeczeństwach krajów partnerskich Europy Wschodniej wiedzy na temat energii odnawialnej oraz uznaje, że obecnie społeczność przedsiębiorców w tych krajach nie ma odpowiedniej wiedzy dotyczącej wytwarzania energii odnawialnej oraz sposobów uczestniczenia w projektach inwestycyjnych; podkreśla rolę międzynarodowych instytucji finansowych w pozyskiwaniu funduszy i kredytów krajowych na inwestycje w zrównoważone wykorzystanie energii oraz rozwój odnawialnych źródeł energii;
16. wspiera cele programu prac platformy ds. bezpieczeństwa energetycznego Partnerstwa Wschodniego na lata 2014–2017, w szczególności cele rozszerzonej współpracy we wdrażaniu ustawodawstwa dotyczącego efektywności energetycznej oraz energii odnawialnej i propagowania inwestycji;
17. podkreśla, że ramy regulacyjne w zakresie odnawialnych źródeł energii i efektywności energetycznej mają najważniejsze znaczenie, ponieważ decyzje inwestycyjne w tych dziedzinach wymagają w dużej mierze zezwoleń administracyjnych; zaleca, aby rządy państw członkowskich UE i krajów partnerskich Europy Wschodniej zapewniły przejrzystość, spójność i ciągłość w kształtowaniu ram prawnych, finansowych i regulacyjnych, w celu wzmocnienia zaufania inwestorów oraz wymiany wiedzy eksperckiej z zakresu regulacji i najlepszych praktyk; podkreśla, że Komisja powinna zachować czujność i zapewnić, aby inwestycje w energetykę oraz decyzje polityczne w którymkolwiek z państw członkowskich UE nie podważały bezpieczeństwa energetycznego w pozostałych państwach członkowskich lub krajach partnerskich Europy Wschodniej;
18. zachęca Komisję do przeglądu dyrektywy w sprawie efektywności energetycznej w celu rozszerzenia systemów zobowiązujących do efektywności energetycznej po 2020 r. oraz wnioskuje o ostateczne przyjęcie dyrektywy po przeglądzie, obejmującej cele do 2030 r., przez Wspólnotę Energetyczną;
19. popiera zbliżenie przepisów krajów partnerskich Europy Wschodniej do ustawodawstwa i norm UE dotyczących odnawialnych źródeł energii oraz efektywności energetycznej, szczególnie w ramach Wspólnoty Energetycznej, oraz wdrożenie odpowiednich krajowych strategii i planów działań; podkreśla w tym względzie znaczenie ustawodawstwa, które rozszerza dostęp do krajowych rynków energii odnawialnej, uwzględniając zagranicznych inwestorów oraz ułatwia obrót między stronami na poziomie krajowym i lokalnym; podkreśla, że inwestorzy krajowi i zagraniczni powinni być traktowani jednakowo w odniesieniu do dostępu do rynków energii odnawialnej; oczekuje wniosków ustawodawczych, które umożliwią kontynuowanie rozwoju odnawialnych źródeł energii oraz wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych po 2020 r.; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że kraje partnerskie Europy Wschodniej, które przyjęły krajowe programy efektywności energetycznej, ustaliły cele ilościowe, szczególnie w zakresie zmniejszenia energochłonności, ograniczenia emisji dwutlenku węgla oraz strat ciepła w sektorze mieszkalnictwa; podkreśla, że cele efektywności energetycznej, które nie zostały zrealizowane, powinny zostać okresowo zweryfikowane oraz że należy wprowadzić nowe strategie, aby zapewnić osiągnięcie tych celów zarówno w UE, jak i krajach partnerskich;
20. jest zdania, że efektywne budowanie zdolności wytwórczych energii odnawialnej wymaga spójniejszych systemów wsparcia, w szczególności w przypadku innowacyjnych technologii w sektorach energii słonecznej i wiatrowej oraz sektorze biomasy, ale nie powinno się to wiązać z przyznawaniem nadmiernych dotacji, które należy w ogóle wycofać po osiągnięciu przez technologię stanu dojrzałości;
21. podkreśla rolę, jaką sektor transportowy może pełnić w ograniczaniu emisji przez włączenie celów energii odnawialnej w programy prac dotyczące transportu publicznego;
22. zachęca UE i kraje partnerskie Europy Wschodniej do ustanowienia nowych modeli finansowania z myślą o rozszerzeniu odnawialnych źródeł energii i oszczędności energii w oparciu w mniejszym stopniu o publiczne finansowanie, a w większym o prywatne fundusze;
23. wzywa do przeprowadzenia analiz oceniających w kontekście krajowym zużycie energii w celu wprowadzenia strategii optymalizacji inwestycji umożliwiającej zwiększenie efektywności i ograniczenie kosztów oraz wyeliminowanie zależności od przywozu w dłuższym okresie; nakłania do prowadzenia prywatnych i publicznych inwestycji w modernizację nieefektywnych energetycznie budynków mieszkalnych w UE i krajach partnerskich;

24. przypomina zalecenie, aby państwa członkowskie UE oraz partnerzy z Europy Wschodniej ułatwili wprowadzenie preferencyjnego traktowania handlu energią wytworzoną ze źródeł odnawialnych, tj. zgodnie z mechanizmami i warunkami zawartymi w dyrektywie 2009/28/WE;
25. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w ramach transponowanej dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii Ukraina niemal podwoiła udział tych źródeł w ostatecznym zużyciu energii, z 2,99 % w 2012 r. do 3,96 % w 2013 r.;

Zachęcanie do przyjęcia wspólnego podejścia wobec decyzji politycznych oraz zacieśnienia wielostronnej współpracy w zakresie odnawialnych źródeł energii oraz efektywności energetycznej w ramach Partnerstwa Wschodniego

26. podkreśla, że choć cele polityki energetycznej zostały ustalone i skoordynowane na szczeblu UE, państwa członkowskie UE muszą wybrać odpowiednie strategie w zależności od struktury ich krajowych rynków energetycznych; zaleca, aby państwa członkowskie UE oraz kraje partnerskie Europy Wschodniej zaangażowały się w dalszą wymianę i współpracę w zakresie badań i podejmowania decyzji politycznych, jednocześnie zajmując się rozwiązywaniem problemu ubóstwa energetycznego, ze specjalnym naciskiem na gospodarstwa domowe o niskich dochodach i znajdujące się w trudnej sytuacji, niemające możliwości inwestowania w projekty efektywności energetycznej i modernizacji oraz najbardziej narażone w przypadku wzrostu cen energii, przez zapewnienie im informacji i odpowiednio dostosowanych mechanizmów finansowania w celu umożliwienia im ograniczenia zużycia energii, zróżnicowania źródeł energii oraz stworzenia autonomii energetycznej na poziomie gospodarstwa;
27. podkreśla znaczenie budowania otwartego, zintegrowanego rynku energii między UE i jej partnerami z Europy Wschodniej, umożliwiającego pobudzenie rozwoju energii odnawialnych przez zapewnienie większego zakresu możliwości handlu i inwestycji; zaleca, by UE i kraje partnerskie Europy Wschodniej zaangażowały się w rozwijanie regionalnego obrotu energią elektryczną pochodzącą ze źródeł odnawialnych w ramach nowych porozumień;
28. z zadowoleniem przyjmuje zamiar Komisji dotyczący opracowania wytycznych w zakresie obrotu odnawialnymi źródłami energii na poziomie europejskim oraz zaleca, by w pełni uwzględniono potencjał handlowy między UE i krajami partnerskimi Europy Wschodniej;
29. z zadowoleniem przyjmuje wsparcie, jakie zapewniono krajom partnerskim Europy Wschodniej w ramach programu INOGATE, w tym inicjatywy dotyczącej oszczędności energii w sektorze budownictwa; uważa, że program INOGATE należy wdrożyć w przyszłości w formie lepiej dostosowanej do potrzeb każdego kraju partnerskiego na podstawie porozumień umownych oraz zobowiązań do wprowadzenia zmian politycznych;
30. chwali wyniki inicjatywy UE Porozumienie Burmistrzów, skupiającej wysiłki rad miast ukierunkowane na ograniczenie emisji dwutlenku węgla przez działania związane z zapewnieniem efektywności energetycznej i oszczędnością energii; wzywa UE do rozszerzenia tej inicjatywy i zaleca jej realizację w kolejnych gminach, szczególnie w krajach partnerskich Europy Wschodniej; zaleca, by inicjatywa obejmowała wdrożenie dalszych działań mających na celu propagowanie zasad efektywności energetycznej i zmianę mentalności konsumentów, w szczególności przez kampanie informacyjne;
31. uznaje wartość wschodnioeuropejskiego partnerstwa na rzecz efektywności energetycznej i środowiska (E5P), stanowiącego wielostronny fundusz zarządzany przez Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju, którego celem jest ułatwianie inwestycji w zakresie efektywności energetycznej i ograniczanie emisji dwutlenku węgla w krajach partnerskich Europy Wschodniej; z zadowoleniem przyjmuje podjętą przez Armenię, Gruzję i Mołdawię decyzję o przyłączeniu się do funduszu E5P w charakterze płatników i odbiorców w październiku 2013 r., odnotowując pomyślną działalność funduszu E5P na Ukrainie od 2009 r.; zachęca Azerbejdżan i Białoruś, aby również zostały krajami członkowskimi E5P oraz przystąpiły do jego społeczności darczyńców, umożliwiając w ten sposób zintensyfikowanie wysiłków w zakresie poprawy efektywności energetycznej;
32. zachęca UE do lepszego wykorzystania sąsiedzkiego funduszu inwestycyjnego oraz do współfinansowania inwestycji w srodki efektywności energetycznej oraz projekty odnawialnych źródeł energii, między innymi w oparciu o doświadczenie uzyskane podczas wdrażania projektów efektywności w ramach inwestycyjnych dla Bałkanów Zachodnich;
33. podkreśla potrzebę rozwijania edukacji w dziedzinach akademickich dotyczących odnawialnych źródeł energii oraz efektywności energetycznej jako istotnych wektorów innowacji; zaleca, aby UE opracowała programy wsparcia w ramach sąsiedzkiego funduszu inwestycyjnego na lata 2014–2020, umożliwiające uniwersytetom i politechnikom w UE i krajach partnerskich Europy Wschodniej rozwijanie ściślejszej współpracy, a także wymianę doktorantów i studentów kierunków licencjackich i magisterskich inżynierii oraz ekonomii energetyki;

34. z zadowoleniem przyjmuje priorytety programu Inteligentna Energia – Europa oraz programu ramowego w zakresie badań naukowych i innowacji (Horyzont 2020); wzywa UE do otwarcia programu Inteligentna Energia – Europa na kraje partnerskie Europy Wschodniej oraz do przedsięwzięcia środków ułatwiających udział tych krajów w celu wymiany najlepszych praktyk, opracowywania nowych technologii oraz wspierania innowacji w dziedzinie energii odnawialnej i efektywności;
 35. zobowiązuje swoich współprzewodniczących do przekazania niniejszej rezolucji przewodniczącemu Parlamentu Europejskiego, Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych, rządów i parlamentom państw członkowskich UE i krajów partnerskich Europy Wschodniej.
-